נב: יש בכור פרק שמיני בכורות

לאיתויי שבחא דממילא (ה) חפורה (ו) והוו שובלי שלפופי והוו תמרי: ולא בראוי בבמוחזק: לאיתויי נכסי דאבי אבא: **מתני'** (ז) (ח) ואלו שאין חוזרין ביובל א הבכורה ב והיורש את אשתו ג והמייבם את אשת אחיו והמתנה דברי ר"מ וחכמים אומרים ד המתנה כמכר רבי אלעזר אומר כולם חוזרין ביובל ה רבי יוחנן בן ברוקה אומר ו (אף) היורש את אשתו יחזיר לבני משפחה וינכה (ז) מהן את הדמים: **גמ'** מאי טעמא דרבי מאיר מכר הוא דאמר רחמנא ליהדר ביובל מתנה וירושה לא והני (ה) ז מירושה ירושה דמתנה מתנה בכור ח לתת לו פי שנים מתנה קרייה רחמנא: והיורש את אשתו: ט ירושת הבעל דאורייתא: והמייבם את אשת אחיו: בכור קרייה רחמנא: וחכמים אומרים מתנה כמכר: מאי טעמייהו דרבנן ב תשובו ל לרבות את המתנה והני כולהו ירושה נינהו בכור אמר קרא לתת לו פי שנים מקיש חלק בכורה לחלק פשוט מה חלק פשוט ירושה אף חלק בכורה ירושה: רבי אלעזר אומר כולם חוזרים ביובל: סבר לה כרבנן דאמרי תשובו לרבות את המתנה והני כולהו מתנה נינהו בכור לתת לו פי שנים מתנה קרייה רחמנא והיורש את אשתו י ירושת הבעל דרבנן והמייבם את אשת אחיו בכור קרייה רחמנא י אמר רבי אסי אמר רבי יוחנן י האחין שחלקו לקוחות הן ומחזירין זה לזה ביובל מותיב רב הושעיא ואלו שאין חוזרין ביובל הבכורה אמר ליה ר' אלעזר מאי אין חוזרין י אין חוזרין לבטלה מתקיף לה רב ששת מכלל דמאן דאמר חוזרין חוזרין לבטלה קאמר קרי י רב חמא עליה דרב ששת י טובה חכמה עם נחלה ולא שמיע י (להו) הא דכי אתי רבין אמר רבי יוחנן ואמרי לה כ ר' אלעזר אמר משום רבי אלעזר בן שמוע מאי חוזרין חוזרין לבטלה: ר"י בן ברוקה אומר (אף) היורש את אשתו יחזיר לבני וכו': כ מאי קסבר אי קסבר ירושת הבעל דאורייתא אמאי יחזיר לבני משפחה ואי קסבר ירושת הבעל דרבנן דמים מאי עבידתייהו לעולם קסבר ירושת הבעל דאוריית' והכא במאי עסקינן כגון שהורישתו אשתו בית הקברות ומשום פגם משפחה אמור רבנן לשקול דמי וליהדר וכדתניא כ המוכר ך קברו ודרך קברו מקום מעמדו ובית הספדו באים בני משפחה וקוברים אותו בעל כרחו משום פגם משפחה ומאי ינכה להם מן הדמים דמי קבר אשתו:

הדרן עלך יש בכור

שבחא דממילא. שלא טרח בה אחיו: **כגון חפורה והוו שובלי.** שהיתה התבואה שמת בשעת מיתתו ועכשיו נעשו שבלים: **או שלפופי והוו תמרי.** תמרך ועכשיו נעשו תמרים גדולים. וקמ"ל דאפילו שבחא שבחא לא שקיל כגון אלא כאחד מן האחין ושמין אותן מה היו שוין בשעת האב ונהנהו דמי' לא שקיל פי שנים דאי מרישא ה"מ (ז) ז) אין הבכור נוטל פי שנים בשבח ה"מ בשבח שטרחו בו אחים כגון זיבול שדות וקבקום ועידור: **נכסי דאבי אבא.** אם היה אבי אביהם מי בשעת מיתת אביהם והיו נכסים לאוין ליפול להם כשימות אע"ג דודאי עתידים ליפול להם ואפי' יש לו בן אחד ז) יטלו אלו מלק אביהם ומד"א (ז) ז) כמוחזק דמו וקמ"ל דיפה דאי מרישא ה"מ דאוי דקתני רישא דאין הבכור נוטל בו כגון שנפלו ח) לו נכסי אבי אביהם שהיה לו בנים בשעת מיתת אביהם של אלו ומתו בניו ואח"כ מת הוא דנכסים הללו לא היו לאוין להם בשעת מיתת אביהם אבל מספק: **מתני' והמייבם את אשת אחיו.** ונטל חלק אחיו ירושה גמורה היא ואינו ממחזר (ח) ביובל: **מפנה למכר.** ויוצאה ביובל: **היורש את אשתו יחזיר.** קרקעות לבני משפחתה כדמים וינכה להם מן הדמים. וכגמ' מפרש לה: **גמ' ירושת הבעל דאורייתא.** לשאר הקרוב אליו ממשפחתו וירש אותה? מכאן שהבעל יורש את אשתו בים נוחלין (כ"ב קיא.): **משום.** אים אל אחותו קרא יתירא הוא דכר נאמר (ויקרא כה) ושבתה אים אל אחוזתו והלכך לרבות את המתנה: **והיכ.** אמרינן דמתני' לבני מודו רבנן דאינם מחזרין דכולהו ירושה נינהו: **פי שנים.** מקיש ט) חלקיו זה לזה דמה חלק פשיעותו הוי ירושה כדכתיב ביום הנחילו את בניו ט): **אף חלק בכורתו ירושה.** וירושת הבעל דאורייתא ט) ויכה בכור קרייה רחמנא ט): **ומחזירין זה לזה.** ומחזרין ומולקין: **אין חוזרין לבטלה.** שיהא מאבד בכורתו אבל מחזרין ומולקין ונוטל פי שנים כבתחלה: **מכלל דר' אלעזר דאמר חוזרין לבטלה קאמר.** בתמיה: **עובה חכמה עם נחלה.** עוב טעם י) חכמת מריפות האמורה עם נחלת הבריות דשב לאחוזתו הבכורה והירש כו'. ירושת הבעל דאורייתא כדדרשינן ונתתם את נחלתו שארו לו שארו זו אשתו: בכור קרייה רחמנא. וכתיב ביה לתת: תשובו איש יכול למימר שובו מדקאמר תשובו לרבות המתנה: והני כולהו. דמתני' דאין חוזרין משום דירושה נינהו: לתת לו פי שנים. מפשוט היינו מקיש [חלק בכור לחלק פשוט]: בכור קרייה רחמנא וכבר הוקש חלק בכור לפשוט: ירושת הבעל דרבנן. ולא הוי ירושה גמורה ותחוזרת: לקוחות הן. דלא אמרינן יש ברירה שכל אחד יורש חלקו מן התורה אלא אין ברירה והרי הן כלקוחות ומחזירין זה לזה ביובל וכשמחזירין אין מתבטל חלק הבכורה אלא כשחוזרין וחולקין אחר היובל נוטל הבכור חלק בכורתו כבתחילה: מתקיף לה רב ששת מכלל. כיון דאוקמת הא אלו שאינן חוזרין אין חוזרין לבטלה מכלל דר' אלעזר דפליג עליה דאמר כולן חוזרין הוזרין לבטלה קאמר ואמאי יפסיד חלק בכורתו אלא ש"מ ליתיה להאי תירוץ דר' אלעזר וקשיא דרב אסי: טובה חכמה. דשפיר אתקיף: ואכתי אמאי אתקיף עלה ולא שמיע להו לרב

ג) והיורש את אשתו. אלא אם כן יש לו בנים מאשה אחרת: **ד) המתנה כמכר.** אם נתן לו מתנה לא יחזיר: **ה) רבי יוחנן בן ברוקה אומר.** אם נתן לו מתנה יחזיר: **ו) (אף) היורש את אשתו יחזיר לבני משפחה וינכה.** אם נתן לו מתנה יחזיר: **ז) מהן.** מן הדמים: **ח) לתת לו פי שנים מתנה קרייה רחמנא.** אם נתן לו מתנה יחזיר: **ט) ירושת הבעל דאורייתא.** אם נתן לו ירושה אינו יכול לחזור: **י) אין חוזרין.** אם נתן לו מתנה אינו יכול לחזור: **כ) תשובו.** אם נתן לו ירושה יחזיר: **ל) לרבות את המתנה.** אם נתן לו מתנה יחזיר: **מ) לרבות את המתנה.** אם נתן לו מתנה יחזיר: **נ) אמר רבי אסי אמר ר' יוחנן.** אם נתן לו מתנה יחזיר: **ס) האחין שחלקו לקוחות הן.** אם נתן לו מתנה יחזיר: **ע) ומחזירין זה לזה.** אם נתן לו מתנה יחזיר: **פ) אין חוזרין לבטלה.** אם נתן לו מתנה יחזיר: **צ) מכלל דמאן דאמר חוזרין חוזרין לבטלה קאמר.** אם נתן לו מתנה יחזיר: **ק) אמר רבי אסי.** אם נתן לו מתנה יחזיר: **ר) אמר רבי יוחנן.** אם נתן לו מתנה יחזיר: **ש) אמר רבי יוחנן.** אם נתן לו מתנה יחזיר: **ת) אמר רבי יוחנן.** אם נתן לו מתנה יחזיר: **א) אמר רבי יוחנן.** אם נתן לו מתנה יחזיר: **ב) אמר רבי יוחנן.** אם נתן לו מתנה יחזיר: **ג) אמר רבי יוחנן.** אם נתן לו מתנה יחזיר: **ד) אמר רבי יוחנן.** אם נתן לו מתנה יחזיר: **ה) אמר רבי יוחנן.** אם נתן לו מתנה יחזיר: **ו) אמר רבי יוחנן.** אם נתן לו מתנה יחזיר: **ז) אמר רבי יוחנן.** אם נתן לו מתנה יחזיר: **ח) אמר רבי יוחנן.** אם נתן לו מתנה יחזיר: **ט) אמר רבי יוחנן.** אם נתן לו מתנה יחזיר: **י) אמר רבי יוחנן.** אם נתן לו מתנה יחזיר: **כ) אמר רבי יוחנן.** אם נתן לו מתנה יחזיר: **ל) אמר רבי יוחנן.** אם נתן לו מתנה יחזיר: **מ) אמר רבי יוחנן.** אם נתן לו מתנה יחזיר: **נ) אמר רבי יוחנן.** אם נתן לו מתנה יחזיר: **ס) אמר רבי יוחנן.** אם נתן לו מתנה יחזיר: **ע) אמר רבי יוחנן.** אם נתן לו מתנה יחזיר: **פ) אמר רבי יוחנן.** אם נתן לו מתנה יחזיר: **צ) אמר רבי יוחנן.** אם נתן לו מתנה יחזיר: **ק) אמר רבי יוחנן